

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 22 september 2008 het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not. nr. de 66.26.5241/01/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. te op schoorsteenveger, geboren wonende te
2. wonende te stikster. geboren te op
3. Ondernemingen met ondernemingsnummer oprichting 25.09.1991, met maatschappelijke zetel te
4. arbeider, geboren te op wonende te

Verdacht van :

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A.

-bij inbreuk op de artikelen 42 1-1, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben

(3° beklagde / Team alle beschuldigingen op 3 oktober 2008 -
 (4° beklagde / Team alle

1° beklagde / in

* Hoger bewijs door beschuldigingen op 3 oktober 2008 -

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG DENDERMONDE
 * Hoger bewijs door

* Hoopje bouw op door het openbaar Ministerie te open

3^e beklagingde / en

1^e beklagingde /

4^e beklagingde / op 6 oktober 2008.

gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 1-1, 146 al. 1-1, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99. 1,1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1, 2, 3, 6 en 7 van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. de eerste en de tweede (stuk 50) op niet nader te bepalen data, in de periode van 31 december 1999 (stuk 22) tot en met 5 november 2001 (stakingsbevel):

het niet naleven van de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en schepenen op 3 april 1996 wat betreft de woning op _____ zoals:

- het wijzigen van de kroonlijsthoogte en
- het wijzigen van de gevelopeningen (stuk 91);

gelegen in woongebied met landelijk karakter volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 90).

2. de eerste, de derde en de vierde op niet nader te bepalen data, in

de periode van 31 december 1999 (stuk 22) tot en met 5 november 2001 (stakingsbevel):

het aanleggen van een opgehoogde oprit met klinkers op perceel tot op minder dan 0,5 meter van de perceelgrens met een lengte van 45 meter en een breedte van 3,70 meter;

deels gelegen in woongebied met landelijk karakter, deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 31-32).

B. de eerste, de derde en de vierde op niet nader te bepalen data, in de periode van 31 december 1999 (stuk 22) tot en met 5 november 2001 (stakingsbevel):

-bij inbreuk op de artikelen 42 1, 2, strafbaar gesteld door artikelen 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen het relif van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd en deze toestand in stand gehouden te hebben,

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 1-4, 146 al. 1-1, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning het relif van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd zoals bepaald in artikel 99 1,4 en het voorlaatste lid.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1, 2, 3, 6 en 7 van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

het wijzigen van het bodemreliëf door het ophogen op perceel voor het aanleggen van een oprit met klinkers op minder dan 0,5 meter van de perceelgrens met gevaar voor wateroverlast tot gevolg;

deels gelegen in woongebied met landelijk karakter, deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 31-32).

Met de omstandigheid voor de tenlasteleggingen A1, A2 en B dat de eerste, de derde en de vierde personen zijn die wegens hun beroep of activiteit, in casu aannemer, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen, of in huur hebben, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste, de derde en de vierde, in casu aannemer, dat de tenlasteleggingen A en B gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste, de derde en de vierde dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en A2 en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 5 november 2001.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is. zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte:

-perceel bouwgrond, 12 a 16 ca

-perceel bouwgrond, 32 a 83 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan aidentificeerd zijnde als:

-perceel	geboren te	op	en
	geboren te	op	beiden

wonende te
 -perceel geboren te
 op wonende te
 en opgericht op 25/09/1991,
 met zetel te (opstalrecht);
 die de eigendomstitel hebben verkregen
 -perceel krachtens de akte van toewijs d.d. 29/04/1997 en de
 inbreng in de huwgemeenschap d.d. 20/10/2004;
 -perceel krachtens de akte van toewijs d.d. 16/09/1994 en akte
 van opstalrecht d.d. 02/07/1996

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt;
- de overschrijving van de aanhangig makende dagvaarding op het bevoegde hypotheekkantoor waarmee voldaan werd aan art. 160 DORO;
- het tussenvonniss van 1 februari 2008 waarbij voor de derde beklaagde een lasthebber ad hoc werd aangesteld;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 16 mei 2008, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- het openbaar ministerie, waargenomen door
 substituut-procureur des Konings, in zijn middelen
 en eis;
- de eerste beklaagde en de vierde
 beklaagde in hun middelen van
 verdediging voorgedragen door hun raadsman mr.
 advocaat te die hen vertegenwoordigde;
- de derde beklaagde in
 hun middelen van verdediging, voorgedragen door haar
 lasthebber ad hoc mr. advocaat te

De tweede beklaagde verscheen niet, noch liet zij
 zich vertegenwoordigen.

2. Gegrondheid strafvordering

is eigenaar van de woning die toen in opbouw was. Hij startte de werken in het jaar 1999. Hij voerde, bouwondernemer zijnde, zelf de werken uit (st. 22-23).

was de echtgenoot van Zij was eigenaar van de grond waar de woning en loods, voorwerp van de inbreuken, op staan (st. 57). Uit geen enkel element van het dossier blijkt dat zij werkelijk op de hoogte was van de bouwwerken die werden uitgevoerd. Haar loutere hoedanigheid van eigenaar kan op zich niet haar strafrechtelijke verantwoordelijkheid opleveren ten aanzien van de (toen) illegale bouwwerken. Waar voor de weging van haar strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor de instandhouding van de illegale constructies of werken andere elementen in overweging zouden dienen genomen te worden, dient vastgesteld te worden dat het instandhoudingsmisdrijf niet voorzien is, de inbreuken niet gepleegd zijnde in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

dient dan ook voor het haar ten laste gelegde ontslagen te worden van verdere rechtsvervolgning zonder kosten. De wederrechtelijke bouwwerken werden door uitgevoerd voor rekening van zijn firma

is eigenaar van het perceel waarop de ophogingwerken werden uitgevoerd. Hij erkende deze werken te hebben uitgevoerd en zou trachten hiervoor een regularisatievergunning te bekomen, echter zonder succes.

De gegevens van het strafdossier leveren voldoende het bewijs van het ten laste gelegde, zoals voorzien voor eerste, derde en vierde beklagde. Deze feiten zijn deze beklagden, zoals voor elk van hen voorzien, toe te rekenen en zijn hen verwijtbaar. De verdediging en de lasthebber ad hoc stelde in termen van pleidooien overigens dat het ten laste gelegde niet betwist werd.

4. Straftoemeting

4.1

De feiten die voorwerp zijn van de tenlasteleggingen zoals voor elk van de eerste, derde en vierde beklagde hiervoor omschreven, zijn voor elk van hen telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit, gezien zij zodanig in verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf, de zwaarste, te worden uitgesproken.

4.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

4.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening en afvalstoffen respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren.

4.4

De eerste beklaagde is jaar. Hij heeft een eerder gunstig strafrechtelijk verleden.

De derde beklaagde is een vennootschap met een blanco strafregister. De firma is actief in aanneming van bouwwerken.

De vierde beklaagde is jaar. Hij heeft een onberispelijk strafrechtelijk verleden.

4.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

4.6

De rechtbank is van oordeel dat ter verwezenlijking van de vermelde doelstellingen van de straftoemeting voor de beklaagden een geldboete de meest aangewezen straf is.

De verzwarende omstandigheid van artikel 146 DORO zoals voorzien in de aanhangig makende dagvaarding voor de eerste, derde en vierde beklaagde is naar het oordeel van de rechtbank voorhanden en dient aanvaard te worden.

De doelgroep van de verzwarende omstandigheid van de professioneel is zeer ruim. Voor het aanwezig zijn van de verzwarende omstandigheid is niet vereist dat de beklaagden dit

uitsluitend als beroep doen en volstaat *enige activiteit* op dit vlak (cf. Gent, (10^e k.), 14 april 2000, *T.M.R.* 2000/3, 253; Corr. Gent, 2 december 2002, *T.M.R.* 2003/4, 415) en dit slaat ook op de zaakvoerder(s) en/of bestuurder(s) van een vennootschap die een doel van aankoop, verkoop, beheer, bouw van onroerend goed hebben (cf. J. Van den Berghe, F. Van Acker, P. Vansant, "Handhaving ruimtelijke ordening", in *Zakboekje ruimtelijke ordening 2006*, Kluwer, 2006, 677).

De wetgever heeft een duidelijke keuze gemaakt voor het aanzienlijk zwaarder bestraffen van elke professioneel die onroerende goederen (ver)koopt, (ver)huurt, bouwt enz.. De voorziene minimumstraffen bij toepassing van de strafverzwaring zijn een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000,00 euro.

De derde beklagde heeft een ruim doel inzake bouwwerken en de eerste beklagde en de vierde beklagde zijn gedelegeerd bestuurder van de derde beklagde.

4.7

De beklagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

4.8

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (zie: Cass. 9 november 1994, *J.T.*, 1995, 214, waarnaar wordt verwezen door: Gent, 3de kamer, 28 februari 2008, griffiennr. *onuitg.*). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen. Artikel 2 Sw. is op die bijdrage niet toepasselijk. In toepassing van artikel 6, eerste al. van de Programmawet II van 27 december 2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, bedraagt deze vergoeding, na indexatie, actueel 29,30 euro. De beklagden worden elk veroordeeld tot dit bedrag.

5. Herstelvordering

5.1

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd een herstellvordering ingeleid bij brief van 11 oktober 2004 (st. 36). Deze herstellvordering strekt tot herstel in de oorspronkelijke staat, wat impliceert:

- afbraak van de loods en afdak;
- verwijderen van de oprit;
- herstel van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats.

Een dwangsom van 125 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn werd gevorderd.

Tevens werd de machtiging tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak gevraagd.

5.2

Voor de loods en het afdak werd bij beslissing van de bestendige deputatie van 10 februari 2005 van de provincie een regularisatievergunning bekomen (st. 66 e.v.); zodat de herstellvordering op dit punt zonder voorwerp is geworden. De regularisatievraag inzake de terreinwerken en dus de oprit, werd bij dezelfde beslissing afgewezen, zodat de herstellvordering voor dit aspect nog actueel is.

5.3

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank.

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwendings. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten

(zie: Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (o.m. Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie - rolnummer en zijn de rechtbanken niet bevoegd om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtredding behoudt.

5.4

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de beschreven misdrijven een einde te stellen en legt aan de beklagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werden genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen, wat ook kan afgeleid worden uit de overwegingen van de al vermeldde beslissing van 10 februari 2005 van de bestendige deputatie.

5.5

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 125 euro dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel. Er mag niet uit het oog worden verloren dat een ambtshalve uitvoering bijzondere kosten voor de gemeenschap zal veroorzaken, die door de effectieve dwang die uitgaat van de opgelegde dwangsom kan vermeden worden.

5.6

Advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (hierna: HRH) is *in casu* niet vereist. De herstellvordering werd immers ingeleid bij brief van 11 oktober 2004, dus voor de inwerkingtreding van de HRH (art. 149 §§1 en 2, 198bis DORO). De rechtbank is ook geenszins gehouden om deze herstellvordering alsnog voor advies aan de HRH voor te leggen. De rechtbank is van oordeel dat het inwinnen van het advies van de HRH ook niet nodig is, gelet op de toetsing van de regularisatieaanvraag door de bestendige deputatie.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;
 Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194 en 195;
 Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 44, 65, eerste lid, 66, 100;
 Wet van 29 juni 1964, art. 1, 3;
 Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK VOOR DE EERSTE, DERDE EN VIERDE BEKLAAGDE EN BIJ VERSTEK VOOR DE TWEEDE BEKLAAGDE

ONTSLAAT de tweede beklaagde van verdere rechtsvervolgning zonder kosten wegens de feiten voorwerp van de tenlastelegging A.1;

VERKLAART de eerste, derde en vierde beklaagde schuldig aan de feiten voorwerp van de hierna vermelde feiten:

- voor de eerste beklaagde: A.1, A.2 en B;

- voor de derde beklagde: A.2, B;
- voor de vierde beklagde: A.2, B;

VEROORDEELT de **eerste, de derde en de vierde** beklagde - toepassing makend van artikel 65, eerste lid Sw. - voor deze feiten samen elk tot een **geldboete van 2.000,00 euro**, vermeerderd met 40decimen (x 5) gebracht op 10.000 euro;

GELAST voor de eerste, de derde en de vierde beklagde voor een termijn van drie jaren gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor een gedeelte groot 1.500 euro, vermeerderd met de decimen, van de hiervoor aan elk van hen opgelegde geldboete;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste en vierde beklagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van telkens 90 dagen en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte met uitstel op telkens 24 dagen.

SPREEKT voor de **eerste, de derde en de vierde** elk de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 45 decimen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT aan de **eerste, de derde en de vierde** elk een vergoeding op van 29,30 euro;

BEGROOT de gerechtskosten in hun geheel op de som van 343,35 euro.

VEROORDEELT **eerste, de derde en de vierde** beklagde hoofdelijk tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op 298,62 euro.

LEGT de overige kosten (dagvaarding tweede beklagde) ten laste van de Belgische Staat.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de eerste, de derde en de vierde beklagde tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het onroerend goed gelegen te

binnen negen maanden vanaf huidig vonnis uit te voeren door het volgende:

- verwijderen van de oprit;

- herstel van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats.

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en schepenen en de stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van 125,00 euro per dag vertraging in de nakoming dit bevel;

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

ZEGT dat de herstellvordering zonder voorwerp is voor zover deze slaat op de beoogde afbraak van de loods en het afdak.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWEENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ACHT.

Aanwezig:

alleenrechtsprekend rechter;
substituut-procureur des Konings;
griffier;